

Kako so Šetinčevi rušili Janšo

Gašper Blažič, Vida Kocjan, foto: Mediaspeed.net, Matic Štojs, arhiv Demokracije, Lokalno.si, Stebunik/Wikipedia

V preteklih dneh, predvsem pa v zadnjem tednu smo bili priče sistematičnemu rušenju Janeza Janše kot predsednika SDS, pri čemer je s svojimi insinuacijami prednjačila družina Šetinc, ki je znana po svojih starih partijskih povezavah in vplivu.

Zelo nenavadno akcijo si je v zadnjih dneh najprej privoščil Mile Šetinc, nekdanji poslanec LDS in lobist, ki je medijem pošiljal vprašanja v zvezi s stanovanjem Janeza Janše in njegovimi nepremičninami. Vprašanja, ki jih je pripravil Mile Šetinc, je SDS poslala Mojca Pašek Šetinc, žena Mileta Šetince in novinarka TV Slovenija, ki je, potem ko sta oblast na nacionalni televiziji prevzela Janez Lombergar in Ksenija Horvat Pe-

trovčič, očitno pridobila veljavo. Spomnimo. Pašek Šetinčeva se je pred nekaj meseci predstavila tudi kot avtorica filma o Milanu Kučanu, nekdanjem predsedniku države, naši viri pa trdijo, da za sodelovanje pri snemanju dokumentarnega portreta o Milanu Kučanu ni bila izbrana po naključju, saj naj bi bila že dolgo njegova oboževalka. Glede na iste vire je bila ves čas izrazita nasprotnica Zaresa, stranke Gregorja Golobiča, in s tem tudi

Majde Širca, nekdanje ministricе za kulturo, nato pa poslanke. Novinarski uspehi Pašek Šetinčeve niso kdo ve kakšen dosežek v novinarstvu, v zadnjem času je pridobivala veljavo predvsem zaradi svoje politične pripadnosti. Bolj kot to pa zbuja skrb, da družina Šetinc poleg Milana Kučana seveda še vedno kroji medijsko podobo Slovenije.

Šetinci obvladujejo medije
Franc Šetinc, znani komunistič-

ni funkcionar in oče Mileta Šetince, je svojo pot začel kot novinar. Diplomiral je na Visoki šoli za politične vede (kasneje FSPN, danes FDV), katere ustanovitelj je bil Stane Dolanc. Franc Šetinc je bil pred tem novinar časopisa Delo in njegov odgovorni urednik. Kasneje je bil glavni urednik glasila Komunist. Nato se je podal v profesionalne politične vode, kjer je bil eden vodilnih v Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije (CK ZKS),

predsednik Republiškega komiteja Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) in še bi lahko naštevali. Konec osemdesetih let prejšnjega stoletja je odstopil kot član predsedstva CK ZKJ, menda zaradi nestrinjanja s tedanjo »trdo« jugoslovansko politiko glede sprememb in demokratizacije ZKJ. Takratni predsednik CK ZKS je bil Milan Kučan. Ko so nekateri dogodki doma in po svetu (afera JBTZ, zborovanja, padec berlinskega zidu, obračun s Ceaușescujem itd.) prestrašili takratno slovensko oblast, je slednja popustila. Kot običajno sta tudi tu očetovo pot nadaljevala sinova, Zlatko in Mile Šetinc. Prvi je postal urednik Nedeljskega dnevnika, pozneje je bil glavni in odgovorni urednik Dnevnika, in sicer do leta 2002, ko je to postal Miran Lesjak, medtem ko je Nedeljski dnevnik prevzel Vaso Gasar, a samo za kratek čas, saj se je Zlatko Šetinc vrnil na funkcijo odgovornega urednika Nedeljskega dnevnika in še nekaterih edicij, sredi lanskega leta pa znova postal začasní urednik Dnevnika. Takšna je približna pot Zlatka Šetinca, starejšega sina Franca Šetinca. Kaj pa Mile, ki je ta čas politično prav tako aktiven?

Mile Šetinc proti osamosvojitvi

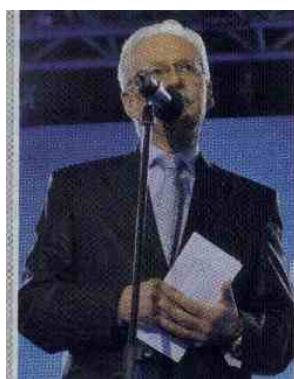
Leta 1956 rojeni lobist in nekdanji novinar Mile Šetinc je ob prvih demokratičnih volitvah prišel v slovenski parlament kot poslanec LDS oz. nekdanje ZSMS. V političnih polemikah je bil zelo opazen; leta 1990 je dogovor tedanjega obrambnega ministra Janeza Janše z JLA glede nabornikov označil za »gnil kompromis«. Vseeno se je podpisal pod razvpito deklaracijo za mir. V časopisih je med drugim zapisal, da ga suverenost Slovenije zanima le toliko, kolikor mu ne bo treba jesti trave. Ko so se liberalni demokrati tik pred osa-

mosvojitvijo sešli, je Šetinc vedno drugim dejal, da bo proslava ob osamosvojitvi »gola formalnost, začinjena s patetično burko«, ali pa dejanje s katastrofalnimi posledicami. »Ni dilema, ali bomo jedli travo ali ne, vprašanje je kje.« Posnetek teh Šetinčevih besed je še vedno na svetovnem spletu in si ga lahko vsak ogleda. Ogled je priporočljiv za streznitev in spomin, kaj se je dogajalo v času osamosvajanja Slovenije in kdo je kaj govoril, napovedoval in podobno. Dve desetletji po osamosvojitvi je namreč jasno, da se je Mile Šetinc zelo motil. V demokratični državi po takšnih napovedih in delovanju proti lastnemu narodu ne bi bilo več prostora za takšne osebe. Mile Šetinc se je po vsem tem (in neizmerni blamaži) nato umaknil iz politike (prostovoljno ali ne, to niti ni vprašanje), vsekakor pa mu ni bilo nič hudega. V zadnjih letih se je registriral kot lobist, že nekaj časa pa je poročen s precej mlajšo novinarko nacionalne televizije Mojco Pašek. Slednje samo po sebi seveda ne bi imelo nobenega pomena, o katerem bi bilo treba pisati, če se ne bi v tem predvolilnem času izkazalo, da Mile Šetinc kot lobist za tranzicijsko levico vpliva tudi na ženi-no delo v nacionalni televizijski hiši. Pred tem je kot novinarkin informator, ki niti ne skriva, da ji stranke slovenske politidi niso blizu, veljal Milan Martin Cvikel, nekdanji poslanec LDS in nato prestopnik v SD. Vse navedeno kaže, kako zelo močne so povezave družine Šetinc pri ustvarjanju slovenske medijske podobe in javnega mnenja v državi.

RTV Slovenija osmešana Pri tem ni nepomembno, kaj se je dogajalo pretekli teden. Mile Šetinc je s posebno »spin« akcijo poskušal odvrti pozornost od Zorana Jankovića oziroma vsaj nekoliko omiliti in usmeriti pozornost stran od njegovih laži glede lastništva nepremičnin v Grosupljem in na Golovcu v Ljubljani. Šetinc je to naredil tako, da je pripravil protitudarec glede lastništva nepremičnin Janeza Janše. Pripravil je nekaj točk oziroma navodil, ki temu pa dodal sedem vpra-

Dolgoletni partijski funkcionar Franc Šetinc, oče Mileta in Zlatka Šetinca, je posebej skrbel za »pravovernost« medijev.

Zlatko Šetinc je dolgoletni urednik Nedeljskega dnevnika; v zadnjem času vodi tudi Dnevnik, kar se pozna v pristranski uredniški politiki obeh medijev, ki sta nazorsko zelo omejeni glasili tranzicijske levice.

šanj. Ta so nato stranki SDS in njenemu predsedniku Janezu Janši prejšnji ponedeljek zjutraj poslali trije mediji: Dnevnik, Žurnal in TV Slovenija, v imenu slednje Mojca Pašek Šetinc. Šetinc je v odgovoru enemu od tednikov sicer dejal, da je poslal samo SMS-sporočilo, in to dvehma novinarjema, ki ju osebno pozna, kaj bi on vprašal Janšo. V elektronskem sporočilu, ki so ga prejeli v SDS, pa je bilo dodano tudi elektronsko sporočilo iz naslova Mileta Šetinca, ki ga je ta z vprašanji vred poslal enemu od novinarjev. S tem je razkrinkal tako svojo ženo, nacionalno televizijo in navsezadnje tudi sebe. Dodajmo, da je edino Pašek Šetinčeva SDS poslala skoraj identična vprašanja, kot jih je sestavil Mile Šetinc. Drugi novinarji so besedilo nekoliko preoblikovali ali pa dodali še nekaj vprašanj. Mojca Šetinc Pašek se je na tej ravni povsem razkrila, nacionalna televizija pa seveda osmešila.

Podjetje Ljubljanski val Mile Šetinc kot lobist v zadnjem času tudi enega prvih slovenskih tajkunov Zorana Jankovića, kar sam sicer zanika, je danes edini lastnik podjetja Ljubljanski val, družbe za trženje in informiranje s sedežem v Pijavi Gorici v občini Škofljica. Podjetje je bilo ustanovljeno 23. 12. 1996, Šetinc pa je vanj vstopil 26. januarja 2000. Na zdajšnjem naslovu je prijavljeno od junija 2004. Podjetje je začelo poslovati 1998, njegov prihodek pa je bil samo 3.340 evrov. Po letu 1999 pa so se prihodki začeli strmo dvigovati. V podjetju je ves čas (tudi danes) zaposlen samo en človek. Najvišje prihodke (od 616.781 do 924.652 evrov) je podjetje dosegalo v letih 2003, 2004 in 2005, nato pa so ti začeli upadati, čeprav so še vedno visoki. V letu 2009 so bili 485.910 evrov, v letu 2010 pa 472.633 evrov, medtem ko je bil kumulativni dobiček samo 405.952 evrov, kar je glede na vrsto dejavnosti in ob samo enem zaposlenem relativno malo. Bilanca stanja pokaže, da je imelo podjetje ob koncu leta 2010 za 141.625 evrov osnovnih sredstev in za 194.061 evrov naložbenih nepremičnin. Ob tem je imelo 57.536 evrov kratkoročnih poslovnih terjatev (običajno so to zneski računov za opravljene storitve v mesecu decembru) in kar 72.985 evrov na bančnem računu. Drugih obveznosti nima, razen kratkoročnih v višini 41.849 evrov (običajno so to zneski računov za obveznosti v decembru z valuto zapadlosti v januarju). Podatki so iz spletna baze Ajpesa, FI-PO.

Hiša v lasti podjetja Pogled v javni portal Geodetske uprave RS (GURS) kaže, da je podjetje Ljubljanski val lastnik hiše na naslovu, kjer ima Mile Šetinc prijavljeno svoje stalno prebivališče. Verjetno ima tam svoje prebivališče prijavljeno tudi njegova žena Mojca Pašek Šetinc, novinarka nacionalne televizije. In za kakšno nepremičnino gre? Na naslovu v Pijavi Gorici so geodeti evidentirali stanovanjsko stavbo z neto tlorisno površino 177 kvadratnih metrov in

Lobist Mile Šetinc in novinarka nacionalne televizije Mojca Pašek Šetinc v družbi nekdanjega poslanca Rudija Mogeta. Šetinc je povezan z Dragom Isajlovićem in s številnimi slovenskimi tajkuni, tudi z enim prvih med njimi Zoranom Jankovićem.

dvorišče v izmeri 311 kvadratnih metrov. Evidenca GURS navajajo, da je dejanska raba stavbe stanovanjska. Kot leto zgraditve celotne stavbe navajajo leto 2006. Zakaj je to pomembno? Zato, ker ima Mile Šetinc hišo, v kateri tudi stanuje, v bilancah svojega podjetja knjiženo kot naložbeno nepremičnino (potrjeno s podatki GURS). Vprašanje je, kako so knjiženi stroški bivanja družine Šetinc - Pašek v bilancah. A to je najbrž vprašanje za davčne inspektorje.

Sto tisoč evrov Po začetnem pregledu osnovnih podatkov o podjetju smo pogledali tudi v spletno bazo Supervisor in ugotovili, da je Mile Šetinc od leta 2003 do danes (novembra 2011) od slovenskih proračunskih porabnikov prejel že skoraj 100 tisoč evrov, kar smo na našem portalu že poročali. Od tega je prejel 34.800 evrov od Javnega zavoda Lekarna Ljubljana (34.800 evrov), od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) 30.203,30 evra, od ministrstva za zdravje

Po naših podatkih Mile Šetinc intenzivno sodeluje z enim od največjih slovenskih tajkunov Igorjem Lahom, ki je znan po tem, da je obogatel s certifikati in je še vedno na vrhu lestvice 100 najbogatejših Slovencev.

27.035,45 evra, od ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dobrih 4 tisoč evrov in od Stanovanjskega sklada RS dobrih 3.800 evrov. Iz podatkov je razvidno, da mu Javni zavod Lekarna Ljubljana, ki ga vodi Marko Jaklič, že od maja 2009 mesečno nakazuje po 1.200 evrov.

Povezave s tajkunom Lahom

Ob tem so seveda prihodki podjetja v lasti Mileta Šetince bistveno višji. Po naših podatkih intenzivno sodeluje z enim od največjih slovenskih tajkunov Igorjem Lahom, ki je znan po tem, da je obogatel s certifikati in je še vedno na vrhu lestvice 100 najbogatejših Slovencev, kot piše ena od slovenskih revij. Lah je torej do svojega bogastva prišel skozi slovensko privatizacijo.

Mile Šetinc, lobist in oboževalec slovenskih tajkunov, med drugim prvega med njimi Zorana Jankovića, na poti k tranzicijskemu bogatašu Igorju Lahu (na naslovu Dunajska 9, Ljubljana)

Obvladuje tudi ciprski družbi Ampelus holding in Kalantia Limited, luksemburško družbo Aluber in prav tako luksemburški nepremičninski sklad Ceeref. Po podatkih poslovnega dnevnika je solastnik ciprske družbe Vanermo Limited, desete največje lastnice NLB, vendar sam lastništvo zanika in trdi, da gre za krajo identitete. Največ premoženja ima Ampelus holding (68 milijonov evrov). V svojem por-

tfelju ima med drugim nepremičninsko družbo Ceeref Portin (ustanovljena je bila za naložbo na Šmartinski cesti v Ljubljani), Steklarno Hrastnik in 3,3-odstotni delež Elektra Maribor. Nekaj več kot 40 milijonov evrov je po nekaterih izračunih vreden tudi

Poročilo predsednika SDS Janeza Janše o dohodkih, premoženju in kreditih

Janez Janša je 1. decembra ob 19:04 na omrežju Facebook objavil svoje poročilo o dohodkih in premoženju, naslovil pa ga je kot poročilo slovenski javnosti. V njem je zapisal:

»Diplomiral sem v rednem roku kot prvi v letniku. Moja prva redna zaposlitev je bila pri 22 letih. Imam skoraj 30 let delovne dobe, prekinjena je bila le v letih 1985 in 1986, ko zaradi političnega šikaniranja nisem mogel dobiti redne zaposlitve in sem se bil prisiljen ukvarjati s priložnostnimi višinskimi in podobnimi deli, ter leta 1988 in 1989, ko sem ob in po sojenju na vojaškem sodišču v Ljubljani 6 mesecev prebil v zaporu. Ostali čas sem bil eno leto redno zaposlen v šolstvu, štiri leta v javni upravi, sedem let v gospodarstvu, preostali čas pa kot poslanec državnega zbora, član in predsednik vlade RS. Moj najvišji mesečni dohodek v tem času (vse številke so v neto vrednosti in preračunane v evro) je bila plača vodje razvoja v računalniškem podjetju v višini cca 4.000 €. Povprečna mesečna plača v času, ko sem bil poslanec, je bila cca 2.200 €, povprečna neto plača v štiriletnem mandatu predsednika vlade pa cca 3.500 €. Ministrska plača, ki sem jo prejemal približno 4 leta, je bila nekje vmes med tema številkami. V povprečju sem torej v tem času zaslužil cca 2.100

€ mesečno. V 30 letih to zneso 756.000 € (približno tolikšno vsoto, kot sem jo sam zaslužil s 30-letnim delom, je Urad za preprečevanje pranja denarja odkril pri pologih gotovine neznanega izvora v dvehletnem razdobju pri g. Jankoviću). Večino časa moje redne zaposlitve zadnjih 30 let sem bil kreditno sposoben. Skupaj sem najel in odplačal 6 kreditov različnih velikosti.

Kot samostojen avtor sem napisal in izdal tri knjižne naslove, ki so bili v slovenskem jeziku skupaj prodani v več kot 85.000 izvodov. Premiki so bili prevedeni tudi v angleški, nemški in francoski jezik in natisnjeni v teh jezikih v več tisoč izvodih, natančno število mi ni znano. Sem soavtor 4 drugih knjig in urednik številnih zbornikov. Souredil sem Dnevnik in spomine Staneta Kavčiča, ki je bil leta 1988 prav tako velika knjižna uspešnica. V domačem in tujem tisku sem objavil preko 1400 različnih esejev, strokovnih in poljudnih člankov in prispevkov. V svojem računalniškem arhivu imam več kot 10.000 strani kopij objavljenih tekstov. V 30 letih sem z avtorskimi honorarji zaslužil nekje med 150.000 in 180.000 €.

Vse moje premoženje in vse davčne napovedi so bile vedno sporočane javnosti pred vsakimi volitvami in tudi vmes. Leta 2009

smo vsi člani poslanske skupine SDS javno objavili svoje premoženje. S podatki od začetka svojega obstoja razpolaga tudi protikorupcijska komisija. Tudi ti podatki so bili sporočeni javnosti in javno objavljeni.

Trenutno prejemam poslansko plačo v višini 2.200 €, skupaj z ženo imava mesečno približno 4.000 € dohodka. Ta je obremenjen z dvema kreditoma za nakup nepremičnine. Moj kredit po pogodbi znaša 172.000 €, mesečna obveznost pa približno polovico plače. Žena vrača posojilo v višini 145.000 €, kar mesečno tudi predstavlja približno polovico njene plače. Skupaj bova morala v naslednjih 15 letih odplačati še cca. 300.000 € posojila. Lastninski certifikat sem podaril v dobrodelne namene. Nimam delnic podjetij niti naložb v vrednostnih papirjih. Nimam premoženja ali bančnih računov v tujini. Imam osebni avto volvo karavan.

Sem lastnik stanovanjske hiše v Šentilju pri Velenju z osnovo iz l. 1951 in obnovljeno l. 2004 z 200 m² uporabnih stanovanjskih površin in pripadajočim zemljiščem, solastnik stanovanja v Ljubljani z uporabno površino 85 m² ter teraso in kletnimi prostori v skupni izmeri 162 m² ter parkirnima mestoma ter lastnik vikend hiše z uporabno površino 90 m² pri Bovcu s pripadajočim zemljiščem. Le-

nepremičninski sklad Ceeref, ki ima 13 projektov, od tega deset v Sloveniji, tri pa na hrvaški obali. Ceeref je lastnik stolpnice TR3 (na Trgu republike 3 v Ljubljani) in poslovne stavbe na Dunajski 9 v Ljubljani. V oceni Lahovega bogastva so ocenjevalci zapisali, da nedokončani projekti Lahu postopoma nižajo vrednost premoženja, saj so delno financirani s posojili, prihodkov pa mu ne prinašajo. Ob tem dodajmo, da je Lah na začetku upravljal več pidov Kompas skladi, ki jih je združeval in razdruževal, iz njih postopno iztiskal male delničarje, premoženje pa prenesel v davčne oaze. Zadnji velik premik je naredil leta 2008, ko je družbo MNP2 (nekdanja KS2 Naložbe, naslednica več nekdanjih pidov) z okoli 173 milijonov evrov razdelil med MNP-F in Aluber. MNP2 je ukinil, MNP-F, ki je imel v svojem portfelju le posojila, dana družbam v njegovem imperiju, pa pripojil holdingu Ampelus. Igor Lah je na sceno stopil tudi s poskusom prevzema Pivovarne Laško, za

Hiša v Pijavi Gorici pri Ljubljani je v lasti podjetja Ljubljanski val, dejansko pa prebivališče zakonskega para Pašek - Šetinc. Po pripovedovanju naj bi Mile Šetinc za potrebe podjetja z enim zaposlenim uporabljal le kabinet, pri čemer je vprašanje, kako so razmejeni stroški stanovanja in stroški dejavnosti ter s tem povezanega dobička podjetja. Hiša naj bi bila lesena, pred leti pa jo je zgradilo propadlo podjetje Mebles, znano iz ene največjih stanovanjskih afer prejšnjega desetletja – Zbiljski Gaj pri Medvodah.

katero je ponudil devet evrov v obveznicah svoje družbe KSFN (ena redkih, iz katerih še ni iztisnil malih delničarjev). To pomeni, da je delničarjem Pivovarne Laško ponudil 9 evrov za delnico, kupil pa bi jih s posojilom teh delničarjev, vendar mu je ta načrt spodletel. Koliko je

Naselje enakih hiš v Pijavi Gorici v občini Škofljica. Po doslej znanih podatkih Mile Šetinc hiše ni kupil neposredno od podjetja Mebles, ampak od prijatelja, prav tako znanega lobista LDS Igorja Lavša. Ta je bil skupaj s Katarino Lavš in Sabino Klun Lavš do 22. maja 2002 njen tretjinski lastnik (kupo-prodajna pogodba je bila podpisana pol leta pred vknjižbo v zemljiško knjigo – 18. decembra 2001). Z izpiska iz zemljiške knjige je mogoče ugotoviti, da Šetincu oziroma njegovemu podjetju Ljubljanski val pri nakupu hiše in zemljišča ni bilo treba dati pod hipoteko. Pa ne da je tudi Šetinc svojo hišo kupil z gotovino neznanega izvora?

pri tem sodeloval lobist Mile Šetinc, za zdaj ni znano. Ker v tem primeru ne gre za javni denar, bi to lahko razkrila le oba vpletena (Igor Lah in Mile Šetinc), česar pa ne moremo pričakovati. Glede na vse to lahko ugotovimo, da je Mile Šetinc »res našel svojo tržno nišo«, vpraša-

nje pa je, koliko je ta pravična do ljudi, malih delničarjev, da o njegovem vplivu prek žene Mojce Pašek Šetinc na urejanje nacionalnega televizijskega programa niti ne govorimo. To pa je že vprašanje za vodstvo RTV Slovenija, pa volitve in nedeljski rezultati gor ali dol. ■

tos sem po pokojnih starših podedoval tudi manjše kmetijsko zemljišče v Žalni.

Nakup stanovanjske hiše sem financiral s prodajo stanovanja v Ljubljani (Trubarjev kvart), na hišo je iz stanovanja prenesena hipoteka za kredit za stanovanje na Mesarski cesti. Razliko med ceno stanovanja in ceno hiše v višini 48.000 € sem prav tako financiral s hipotekarnim kreditom.

Leta 2009 sva želela z ženo zaradi hrupne lokacije menjati stanovanje v Trubarjevem kvartu za mirnejšo lokacijo. Namesto menjave se je ponudila priložnost takšnega nakupa na Mesarski ulici v Ljubljani, za plačilo stanovanja v višini 325.000 €, kjer sva lastnika do 1/2, pa sva oba z ženo najela posojilo. Sam sem zaradi enostavnejšega postopka posojilo zavaroval s hipoteko na stanovanje v Trubarjevem kvartu. Ta hipoteka je bila kasneje prenesena na hišo v Šentilju. Za selitev v Šentilj v bližino ženinih staršev in ženinine službe sva se odločila v času, ko sva pričakovala rojstvo sina. Ta odločitev je seveda zakomplicirala. Stanovanje v Trubarjevem kvartu v Ljubljani v velikosti 86 m², ki sem ga letos zamenjal za hišo, sem leta 2005 kupil na trgu. Cena je bila 222.516 €. Kasneje sem dokupil še eno parkirno mesto za 13.500 €. Plačal sem ga s kupnino od prodaje enosobnega stanovanja v Ljubljani, posestva v velikosti 16.000 m² v Trenti, gotovinskega kredita NLB v

višini 21.000 € na dobo 5 let in prihrankov. Enosobno stanovanje v Ljubljani, ki sem ga prodal, da bi lahko plačal novega, sem kupil s pomočjo prihrankov in hipotekarnega kredita. Nisem ga kupil od SCT, kot so napačno navajali mediji, temveč od fizične osebe preko nepremičninske agencije.

Posestvo v Trenti, ki sem ga prodal v menjavi za stanovanje v Trubarjevem kvartu, sem kupil leta 1992 s pomočjo honorarja od dveh izdanih knjig. Obsega zazidljivo parcelo s hišno številko, hiša je sicer v ruševinah, a je v neposredni bližini avto kampa in večjega apartmajskega objekta. Ne drži informacija, objavljena v medijih, da gre za ničvreden gozd. Gre za eno najbolj atraktivnih lokacij v Trenti, parcele posestva mejijo na 200 m obale Soče.

Lokacijska informacija priložena.

Počitniško hišico v Bovcu s pripadajočim zemljiščem cca 4.000 m² sem kupil s prihranki, večinoma od avtorskih honorarjev. Nakupna cena sicer 150 let stare obnovljene bovške hišice z zemljiščem je bila med 50 in 60.000 €.

Moje skupno, doslej odplačano premoženje v nepremičninah je po nakupni ceni torej vredno:

- hiša v Šentilju pri Velenju s pripadajočim zemljiščem: 300.000 €
- počitniška hišica v Bovcu s pripadajočim zemljiščem: 58.000 €

- stanovanje v Ljubljani, katerega solastnika sva z ženo, bova morala še odplačati (ali ga prodati), kajti za vrednost tega stanovanja imava posojila. Vrednosti nepremičnin lahko dodam še premoženje v obliki osebnega avtomobila velvo karavan, stanovanjsko opremo ter nekaj tisoč knjig.

V svojem življenju sem po realnem obračunu zaslužil najmanj 900.000 €. Del honorarja za knjigo Premiki sem namenil svojcem padlih v vojni za Slovenijo, del honorarja od knjige Okopi pa za delo SDS v času, ko smo bili praktično brez resnih sredstev za delo, ker smo imeli samo 4 poslance v DZ in temu primerno dotacijo. Vsi poslanci SDS že dva mandata po 100 € na mesec namenimo tudi za štipendiranje otrok iz socialno šibkejših družin. To je potrebno odšteti od mojih neto prihodkov.

Za nakup nepremičnin, ki so že odplačane in so v moji lasti, pa sem plačal največ 360.000 €. Kmetijsko zemljišče v Žalni, ki sem ga podedoval, ni ocenjeno, vendar njegova vrednost ne presega 20.000 €.

Vesel bi bil, če bi vsi kandidati na vsakih volitvah naredili približno tak obračun in če bi imeli predstavniki javnosti do vseh enak odnos.

(K temu je Janša pripel dokumentacijo o prodaji stanovanja in dokumentacijo, imenovano aneks Imos, hkrati pa pogodbe s podjetji Eurogradnje, Imos, Mesarska in Velenje.)